

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.740 van 25 maart 2004
in de zaak A. 144.760/VII-31.142.**

In zake : Kamiel VAN SPRENGEL,
 wonende te MALLE,
 Hoogstraatsebaan 184

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat B. BRONDERS,
kantoor houdende te OOSTENDE,
E. Beernaertstraat 106.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Kamiel VAN SPRENGEL op 1 december 2003 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van "het besluit van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap departement Leefmilieu en Infrastructuur van 1 oktober 2003 waarbij het beroep van de verzoekende partij ingesteld bij schrijven van 24 september 2003 onontvankelijk werd verklaard";

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 27 januari 2004 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 maart 2004;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat I. DEDECKER die, loco Advocaat K. GEELEN verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat A. COUCKE die, loco Advocaat B. BRONDERS verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is eigenaar van een stuk grond gelegen te Malle, afdeling 2, sectie B, nr. 0020/R, alwaar de n.v. SPREBO haar bedrijfsactiviteiten ontwikkelde. De activiteiten werden evenwel stopgezet, en verzoeker wenst de gronden over te dragen. Hij vraagt daartoe een bodemattest aan bij OVAM. Hierop wordt een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd door de n.v. BUREAU VOOR MILIEUONDERZOEK, en daaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de bodem is aangetast door een historische verontreiniging. OVAM is evenwel van oordeel dat er ernstige aanwijzingen zijn dat de bodem aangetast is door een gemengde verontreiniging die de saneringsnormen overschrijdt en dat er sprake is van een mogelijk ernstig risico. In een schrijven van 21 mei 2003 maant OVAM verzoeker aan om over te gaan tot het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek. In een schrijven van 19 juni 2003 verzoekt de raadsman van verzoeker OVAM om op deze beslissing terug te komen, doch in een schrijven van 21 augustus 2003 volhardt OVAM in haar standpunt.

1.2. In een schrijven van 22 september 2003 tekent verzoeker bij de Vlaamse regering, afdeling Juridische Dienstverlening van de administratie Algemene Administratieve Diensten van het departement Leefmilieu en Infrastructuur, beroep aan tegen de voornoemde beslissing van OVAM van 21 augustus 2003. Daarin wordt uitvoerig geargumenteed waarom verzoeker niet gehouden is tot het opstellen van een beschrijvend bodemonderzoek.

1.3. Op 1 oktober 2003 beslist de voormelde afdeling Juridische Dienstverlening dat het beroep onontvankelijk is omdat het beroepsschrift niet

voorzien is van een voor eensluidend verklaard afschrift van de bestreden beslissing, zoals wordt vereist door artikel 36, §2, van het Vlarebo, en omdat het beroepschrift zelfs niet voorzien was van een gewone kopie van de bestreden beslissing. Een kopie van de bestreden beslissing is volgens deze dienst nodig om zekerheid te bieden over welke OVAM-beslissing het gaat. Voorliggend schorsingsverzoek is gericht tegen het besluit van 1 oktober 2003.

1.4. Na verdere briefwisseling blijft de afdeling Juridische Dienstverlening van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van het ministerie van de Vlaamse gemeenschap bij het standpunt dat zij innam in de beslissing van 1 oktober 2003;

2. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat verzoeker in zijn verzoekschrift doet gelden wat volgt :

"Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van de verzoekende partijen bestaat in de reden waarom zij een bodemonderzoek hebben laten uitvoeren. De verzoekende partij heeft zijn handelszaak stopgezet en wenst deze samen met de grond over te dragen. Voor de overdracht van de grond dient hij te beschikken over een bodemonderzoek dat dit mogelijk maakt.

De verzoekende partij heeft dit bodemonderzoek laten uitvoeren. Naar zijn beoordeling hield dit bodemonderzoek in dat de vastgestelde verontreiniging een historische verontreiniging was die geen gevaar inhield voor mens en milieu.

OVAM deelde deze opvatting niet, zodat de verzoekende partij beroep heeft ingediend. Dit beroep moest een hervorming van de beslissing van OVAM mogelijk maken, zodat de grond door de verzoekende partij samen met de handelszaak verkocht kon worden.

Thans wordt dit onmogelijk gemaakt door de bestreden beslissing. De bestreden beslissing leidt er toe dat een kostelijk beschrijvend bodemonderzoek moet uitgevoerd worden. Dit leidt tot bijkomende tijd die hiervoor nodig is.

Deze elementen samen genomen met het feit dat een annulatieprocedure een zekere tijd in beslag neemt, betekenen dat de handelszaak van de verzoekende partij waardeloos wordt door het louter verstrijken van de tijd (immers alle handelscontacten gaan verloren). Dit verlies kan onmogelijk hersteld worden nadien dan door moeizaam de handelszaak terug op te bouwen. Het nadeel kan enkel voorkomen worden door een schorsend ingrijpen";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota daartegen inbrengt :

"Het bestreden besluit verplicht de verzoekende partij er niet toe een bodemsanering uit te voeren, doch legt enkel op om een beschrijvend bodemonderzoek te laten uitvoeren. De uiteenzetting van de verzoekende partij, heeft in wezen betrekking op nadelen die veeleer het gevolg zijn van het moeten uitvoeren of minstens financieel ten laste nemen van de sanering zelf. (...) Minstens bewijst zij niet voldoende concreet dat bij het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek zich effectief de nadelen zullen voordoen die zij inroept. Zo toont zij bijvoorbeeld niet aan dat er in casu effectief een kandidaat overnemer is, dat er nog bestaande handelscontacten zijn, en dat deze niet langer zouden kunnen worden onderhouden ingevolge het uitvoeren van een beschrijvend bodemonderzoek, en niet ingevolge het beweerde stopzetten van de handelsactiviteiten.

Bovendien is het ingeroepen nadeel louter financieel en dus in principe herstelbaar.

Aan de tweede voorwaarde om tot schorsing van het bestreden besluit te kunnen overgaan, is aldus niet voldaan";

2.3. Overwegende dat in een brief van 22 september 2003 verzoeker zelf aangeeft dat hij zijn groothandel in bouwmaterialen in mei 2002 volledig heeft stopgezet; dat verzoeker dan ook niet aannemelijk maakt dat het verloren gaan van alle handelscontacten en het waardeloos worden van zijn handelszaak zijn oorzaak vindt in de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit; dat die nadelen in hoofdzaak te wijten zijn aan verzoekers beslissing om de handel sinds mei 2002 stop te zetten; dat, tenslotte, verzoeker wel gewag maakt van een "kostelijk beschrijvend bodemonderzoek", maar dat hij nergens stelt, laat staan aantoonst dat de kosten voor het opmaken van een beschrijvend bodemonderzoek een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaken;

2.4. Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftientwintig maart tweeduizend en vier, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. WIJNANTS.

M.-R. BRACKE.